

A szanszkrit nyelv és a magyar közötti hasonlóság

2018 augusztus 05. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A genetika tehát olyan tudományos módszer, amely alátámasztja azt a feltevést, hogy ?seink megfordultak Ázsiában.

Még nem mindenkihez jutott el annak a híre, hogy a magyar lakosságon 2000-ben végzett genetikai vizsgálatok eredményei szerint a magyar férfiak több mint kétharmada már legalább 40000 éve a Kárpát-medencében él. A

Semino-féle vizsgálat rövid összefoglalóját lásd a Boldognapot blogoldal jóvoltából [itt](#) és [itt](#) még több info róla!

Pontosítsunk, az ősmagyarok 40000-50000 évvel ezelőtől már jelen voltak Ázsiában és Európában! Kérdezem én, hol alakultak ki a folyam-menti kultúrák? Például Egyiptomban, Mezopotámiában, az Indus völgyében és a mai Kína területén.

A fent említett vizsgálat nem csak azt tárta fel, hogy magyar elődeink jelen voltak többek között a Kárpátok ölelésében és Mezopotámiában a sumérek között, hanem bizony őseink genetikai típusa megtalálható volt a mai Kínában és a mai Indiában is. Ha valaki utánanéz, akkor egyebek mellett azt is visszaigazolván láthatja, hogy a turáni népek, amelyek közé a szkíták, a hunok, az avarok és a magyarok is tartoznak, csaknem egész Eurázsiaiban jelen voltak. A „turáni” jelző itt nem csupán egy földrajzi helyre utal, hanem az idők folyamán egy küldetésstudattal is párosult. A turáni népek alapvetően műveltséghordozó és gyarapító szellemi-lelki irányzatot képviseltek.

A genetika tehát olyan tudományos módszer, amely alátámasztja azt a feltevést, hogy őseink megfordultak Ázsiában. E mellett van-e más bizonyíték arra nézve, hogy őseink nem csak biológiai, hanem kulturális lenyomatokat is hagytak India vagy Kína vidékén?

A válasz egyértelműen igen. Elegendő itt **Kőrösi Csoma Sándorra** (1784-1842) utalnunk, akinek nevéhez fűződik a *Tibeti-Angol szótár* létrehozása. Amúgy könyvtáros, nyelvtudós, székely-magyar orientalista volt, akiben a tibetológia megalapítóját is tisztelhetjük.

Elhivatottságáról elegendő csupán a következő sorokat idéznünk tőle:

„Elhatároztam, hogy elhagyom hazámat, s Keletre jövök, s ahogy csak lehet, biztosítván mindennapi kenyereimet, egész életemet oly tudományoknak szentelem, melyek a jövőben hasznára lehetnek az európai tudós világnak általában, és különös világot vehetnek bizonyos, még homályban lévő adatokra nemzetem történetében.”

Kőrösi Csoma Sándor azonban nem csak tibeti szótárt és nyelvtant alkotott, hanem nyelvtudósként felismerte a szanszkrit nyelv és a magyar közötti hasonlóságokat is. Manapság több mint 4000 szógyök hasonlatosságát ismerjük a szanszkrit és a magyar nyelv között. Példaként álljon itt egy-egy, hogy a kedves Olvasó eldönthesse, van-e rokon hangzás a két nyelv között, vagy merő spekuláció mindez:

Példák szógyökökre:

tapad – tap

ég – agnis

jár – já

karc – karc

mag – mah

beszél – bhas

irigy – írsz

stb.

Szópárhuzamok:

Isten – Isvara

katona – ghatana

tasyati – taszítni

cháshaka – csésze

madha – méz (görögül medhu), tejet és nektárt is jelent

stb.

Nem csupán genetikai és nyelvészeti hasonlóságokra mutattak rá a felvilágosult és elfogulatlan szemlélet? kül- és belföldi tudósok, hanem bizony vallási-mágikus egyezésekre és közös vonásokra is.

Ilyen a fehér ló feláldozásának szertartása is. A pogánynak mondott szokások között a fehér mén feláldozása az egyik leg?sibb vallási rítusunk. Szóljon helyettünk a Pallas lexikon ide vonatkozó része.

„Az a felfogás, melyet a régi magyarok a fehér színhez fűztek (I. Fehér és fekete), a F.-nak különös jelent?séget kölcsönzött. Akit kiváló ajándékkal akartak kitüntetni, annak fehér lovat adtak s az isteneknek bemutatott nagy áldozatok alkalmával, melyek?l Anonymus oly sokszor beszél, szintén fehér lovat öltek le. «More paganismo – mondja Anonymus (cap. 16) – occiso equo pinguissimo magnum atdamas fecerunt». A Márk-féle krónika is erre céloz, mid?n Vatháról írja (Cars. II. cap. 47), hogy pogány szokás szerint megborotválva fejét s háromágu üstököt eresztve a démonoknak áldozott és lóhúst kezdett enni. (Illius Vathe omnes populi libau erunt Le demoniis et ceperunt comedere equinas pulpas.) Legközelebbi nyelvrokainknál, a voguloknál szintén el van terjedve a lóáldozat. «A véráldozat legkedveltebb tárgya a ló, különösen a fehérsz?rű – mondja Munkácsi B. (A vogulok pogány ?svallása. Ethnographia. 1893. 39. I.). Ez állatot az északi vogulok csak nagy fáradsággal és költséggel szerezhetik meg az Ural innens? oldaláról, vagy az Ob vidékér?l, miért is vele aránylag ritkábban és csak fontos események alkalmával kedveskednek az isteneknek».

A honfoglaláskori mondák mindegyik gyűjteményében, ugy Anonymusnál, mint a Márk-féle krónikában megtaláljuk azt a mondát, hogy a magyarok fehér lóért szereztek meg az országot, csak hogy az egyik változat Salán bolgár fejedelemnek, a másik Zuatapolugnak nevezi azt a dunamelléki uralkodót, akinek ?seink a fehér lovat küldték, amelyért egy korsó Dunavizet s egy kosár földet, a Márk-féle változat szerint ezenkívül még egy csomó fűvet is kértek viszonzásul s Árpád mindegyik változat szerint úgy tekintette az általa küldött ajándék elfogadását s a föld és a víz átadását, hogy ezzel az országot megvásárolta s a tulajdonjog a régebbi birtokosról ? reá szállt. A monda két változatának eltérései az említetteken kívül a következők: Anonymus szerint Árpád követei Ound és Ketel vezérek voltak, Márk szerint Kund fia Kusid; Árpád ajándéka 12 fehér lóból, 12 tevéb?l, 12 kun gyermekb?l, 12 orosz leányból, 12 hermelin- s 12 nyusztb?rb?l és 12 aranyos palástból állt. Márk szerint pedig egy fehér lóból, aranyos fékb?l s aranyos nyeregb?l. – Kétséget sem szenved, hogy e mondát nem lehet történeti valóságnak venni, de viszont nagy hiba volna teljesen a mesék közé sorozni. Minden arra mutat, hogy valami ?srégi jogszokásnak az emléke rejlik benne, mely a meghódolásra való felszólításnak s a föld átadásának jelképes szertartását képezte.”

(Ez az idézet kétségkívül finnugor szemlélet?, de most tekintsünk el ett?l és koncentráljunk a fehér mén áldozására!)

Hol találkozunk még fehér mén/ló áldozásával?

Szkítiában ez a rítus bevett szokás volt. Err?l kapunk tájékoztatást Homérosztól, Sztrabontól és Hérodotosztól egyaránt. Találkozunk vele a perzsáknál, a hunoknál és a mongoloknál is.

A legpregnansabban és a legtradicionálisabban talán a védikus ló-áldozásban, az *asvamédhanev?* rítusban érzük tetten ezt a szokást.

Ennek lényege a következő?: A beavatott papok kiválasztottak egy fehér lovat, amit szabadon engedtek. A rádza katonái egy éven át követték a lovat és minden területet elfoglaltak, amerre a ló bandukolt. Ezután egy háromnapos szent rítus keretében feláldozták a lovat.

Ennek a rítusnak a lényege, szent magyarázata röviden a következő?: a többi teremtményért „önmagát feláldozó istenség” áldozatáról való megemlékezés és az el?tte való tisztelgés. (Tehát nem a vérrontás!)

Ez egyúttal egy beavatási rítus, amely az újjászületés misztériumát hordozza magában.

Itt egészen plasztikussá válik a védikus-magyar mágikus-vallási párhuzam, hiszen a táltosok a honvisszafoglaláskor az egyik legfontosabb hagyománynak azt tartották, hogy magas hegyen fehér lovat áldozzanak. Ezzel az aktussal mintegy megszentelték a földet.

A fehér mén feláldozásának kétségtelenül vannak mélyebb jelentésrétegei is, de itt most erre nem térünk ki. Csupán azt szeretnénk volna bemutatni néhány felvillantott példán keresztül, hogy a védikus kultúra és a magyar ?shagyomány között milyen szép ív? párhuzamok, hasonlóságok és közös vonások vannak. Reméljük, ezek tanulmányozása közelebb visz múltunk és lelkünk megismeréséhez.

Forrás: boldognapot.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló